

על ההיסטוריה של המקום

הטווסים

אני רוצה לספר לכם קצת
על ההיסטוריה של המקום:
כאן, במקום שעומד הבית האקולוגי
עם השלט "בית הטווסים. צימרים להשכרה"
(ומישהו הוסיף בטוש "ג'קוזי בכל חדר"), כאן ממש
לא היה בית ובחצר
לא הדסו טווסים ובוננבם
לא נפקחו אלה עינים –

כאן היה הר טרשים קרח וכאן,
ממש כאן, מול הר מירון, עמד אדם אחד בודד בנדיחה
וצעק לאלהיו צעקה גדולה ומרה.

בשנים ההן שתקתי: כלם
ידעו הכל על קרישנמורטי ואוספנסקי
אבל רק לי היה ילד מפגר בבית
פכה שלא היה לי מה לתרם לשיחה.

מפני שלמדתי מתמטיקה הם חשבו שאני
הנציג המסמך של המדע המערבי
פכה שהייתי קצת הבדיחה שלהם.
וכשתליתי כביסה שרתי לעצמי:
בין חבל לחבל שם דמות מכרפרת.
זו דמות הליצן הננס.

שמש עולה.

איזה מדע בראש שלהם?
 אני האמנתי רק בתשוקה
 של המעינות לנבע ושל הפרחים להנץ
 ושל בני האדם להיות למוזיקה.
 זה היה הסוד שלי –

כל הלילה נסעתי בגשם לאור הגנוז עם שאלה
 אבל כשחזרתי לא היה בי כח לעשות את התשובה.

עד כאן על עצמי. ובאשר אליו
 שנים אחר כך ימצאו אותו בראש פנה

תלוי בחגורה מהתקרה. ובפתק שישאיר
 יהיה כתוב: "אני מת בכחות עצמי"

ומבעד לחלון שמים ריקים
 יביטו בו מהעתיד באלף עינים

הקריאה

על שפת הנחל אני עומד
 הילדים הטבועים קוראים בשמי
 עמוס עמוס עמוס עמוס
 עמוס עמוס קח אותי

הקול שלך
 מטיל צל על פני
 אני חולם עליך ודגים
 מטילים בשתי עיני

עמוס עמוס עמוס עמוס
 עמוס עמוס קח אותי